

Conf. cu originalul

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Comisia pentru sănătate și familie
Nr.28/236/17 iunie 2004

Comisia pentru muncă și protecție socială
Nr.27/328/17 iunie 2004

RAPORT COMUN DE ÎNLOCUIRE
**asupra propunerii legislative privind statutul medicului de medicina muncii
și organizarea serviciilor de medicina muncii**

1. Urmare hotărârii Plenului Camerei Deputaților din data de 5 februarie 2004 și adresei nr.337 din 25 august 2003, Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială au fost sesizate cu dezbaterea și avizarea în fond, în procedură obișnuită, a **propunerii legislative privind statutul medicului de medicina muncii și organizarea serviciilor de medicina muncii (P.L. nr.337/2003)**.

La întocmirea **raportului comun de înlocuire**, comisiile au avut în vedere avizul Consiliului Legislativ, avizul Comisiei pentru învățământ, știință, tineret și sport nr.29/28/18.02.2004, punctul de vedere al Ministerului Sănătății nr.OB 1779 din 21.02.2004 și punctul de vedere al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei nr.1347/IG/30.04.2004.

Prezenta propunere legislativă prevede atribuțiile specifice medicului de medicina muncii care, datorită raporturilor cu angajatorul și dependenței stării de sănătate a angajaților de condițiile de muncă, sunt diferite de ale celorlalte categorii profesionale medicale. Serviciile de medicina muncii au un rol profilactic, asigurând îndeosebi examenele medicale la angajare, urmărirea medicală a adaptării în muncă, controlul medical periodic și prevenirea accidentelor în muncă și a bolilor profesionale. Totodată, serviciile de medicina muncii asigură și asistență medicală în tratamentul bolilor profesionale și a bolilor legate de profesiune.

Statutul medicului de medicina muncii și organizarea serviciilor de medicina muncii corespund principiilor fundamentale cuprinse în Recomandarea nr.171/1985 a Organizației Internaționale a Muncii, la care România este parte, precum și ale Oficiului Regional pentru Europa al OMS, 2000. De asemenea, la elaborarea propunerii legislative s-a ținut seama și de recomandările Uniunii Europene a Medicilor Specialiști, secția medicină ocupațională.

Față de cele prezentate mai sus, cele două comisii propun Plenului Camerei Deputaților aprobarea propunerii legislative cu amendamentele care fac obiectul prezentului **raport comun de înlocuire**.

2. În raport de obiectul și conținutul său, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, în conformitate cu prevederile art.73 alin.(3) din Constituția României, republicată.

3. La dezbaterile propunerii legislative au participat ca invitați, în conformitate cu prevederile art.51 și 52 din Regulamentul Camerei Deputaților, doamna Alexandra Cucu – director general adjunct în cadrul Direcției de medicină preventivă a Ministerului Sănătății și doamna Lidia Cojocaru – șef serviciu în cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

4. La lucrările Comisiei pentru sănătate și familie din ziua de 16.04.2004, din totalul de 16 membri au fost prezenți 15 deputați, iar la lucrările Comisiei pentru muncă și protecție socială din ziua de 16.06.2004 din totalul de 21 membri au fost prezenți 20 deputați.

Raportul comun de înlocuire a fost adoptat cu unanimitate de voturi.

I. Amendamente admise

În urma dezbaterii, cele două comisii propun adoptarea propunerii legislative cu următoarele amendamente:

Nr. crt.	Textul inițial	Textul propus (autorul amendamentului)	Motivarea propunerii amendamentelor
0	1	2	3
1	<p><i>Titlul legii</i></p> <p>“Lege privind statutul medicului de medicina muncii și organizarea serviciilor de medicina muncii”</p>	<p>Se propune ca titlul legii să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Lege privind statutul profesional specific al medicului de medicină a muncii ”</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i></p>	<p>Conform cu prevederile Legii nr.53/2003 - Codul muncii, art.187 - “statutul profesional specific al medicilor de medicina muncii”.</p>
2	<p><i>Titlul Capitolului I</i></p> <p>Statutul medicului de medicina muncii</p>	<p>Se propune ca titlul Capitolului I să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Statutul profesional specific al medicului de medicină a muncii”</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i></p>	<p>Pentru corelare cu titlul legii.</p>
3	<p><i>Titlul Secțiunii 1 a Capitolului I</i></p> <p>Dispoziții generale</p>	<p>Nemodificat</p>	

0	<u>1</u>	2	3
4	Art.1. – Funcția de medic de medicina muncii este exercitată numai de medicul care deține specialitatea de medicina muncii, cu drept de liberă practică.	Se propune ca art.1 să se reformuleze după cum urmează: “Art.1.- Funcția de medic de medicină a muncii este exercitată numai de medicul specialist sau primar de medicină a muncii , cu drept de liberă practică.” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Pentru claritatea textului.
5	Art.2. – Medicul specialist de medicina muncii este format prin rezidențiat, prin parcurgerea unui program complet în pregătirea de specialitate, aprobat de Ministerul Sănătății și Familiei și Colegiul Medicilor din România și confirmat prin promovarea examenului de specialitate.	Se propune ca art.2 să se reformuleze după cum urmează: “Art.2. – Medicul de medicină a muncii este pregătit prin rezidențiat, prin parcurgerea unui program complet în pregătirea de specialitate, aprobat de Ministerul Sănătății și Colegiul Medicilor din România și confirmat prin promovarea examenului de specialitate.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru actualizarea denumirii acestui minister.
6	<i>Titlul Secțiunii a 2-a a Capitolului I</i> Ocuparea postului și angajarea medicului de medicina muncii	Nemodificat	
7	Art.3. – Medicul de medicina muncii poate ocupa un post adecvat pregătirii sale în servicii de medicina muncii din întreprinderi organizate ca unități publice sau private, servicii de medicina muncii din centre medicale publice sau private, institute de medicina muncii, secții clinice sau compartimente de medicina muncii și boli profesionale, cabinete medicale de medicina	Se propune ca art.3 să se reformuleze după cum urmează: “Art.3. – Medicul de medicină a muncii poate ocupa un post în sectorul public și/sau privat, conform pregătirii sale .” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Pentru exprimarea unitară cu Normele generale de Protecția Muncii, aceasta înglobând de fapt toate situațiile enumerate. Stabilirea oricărei enumerări este limitativă iar structurile actuale pot fi modificate în timp ca organizare și denumire.

	muncii, compartimente de medicina muncii din direcțiile de sănătate publică, inspecția muncii și inspectoratele teritoriale de muncă, în Fondul Național de Asigurare pentru Accidente de Muncă și Boli Profesionale, în învățământ și cercetare.		
8	Art.4. – Ocuparea oricărui post în rețeaua de medicina muncii se face prin concurs conform reglementărilor emise de Ministerul Sănătății și Familiei.	Se propune ca art.4 să se reformuleze după cum urmează: “Art.4. – În sectorul public , ocuparea posturilor de medicină a muncii se face prin concurs, conform reglementărilor emise de Ministerul Sănătății. ” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Codul muncii reglementează ocuparea posturilor prin concurs numai pentru sectorul public. Pentru sectorul privat modalitatea de angajare se stabilește de către angajator.
9	Art.5. – În acord cu practica internațională, angajarea medicului de medicina muncii se face pe baza unui contract încheiat între medic și angajator, în care se vor prevedea și condițiile de reziliere ale acestuia. Direcția de sănătate publică, ca autoritate a statului în domeniu certifică la încheierea contractului că prevederile acestuia respectă și asigură condițiile practicii în medicina muncii în conformitate cu legislația României.	Se propune ca art.5 să se reformuleze după cum urmează: “Art.5. – În sectorul privat, angajarea medicului de medicină a muncii se face pe baza unui contract individual încheiat între medic și angajator.” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Practica internațională privește doar prima parte a acestui text în care angajarea medicului (sau a serviciului) se face pe bază contractuală. Contractul însă nu este supervizat de nici un alt for. În conformitate cu Codul muncii direcția de sănătate publică nu are atribuții în avizarea contractelor de muncă încheiate între angajat și angajator.
10	<i>Titlul Secțiunii a 3-a a Capitolului 1</i> Funcții specifice medicului de medicina muncii	Se propune ca titlul Secțiunii a 3-a să se reformuleze după cum urmează: “ Atribuții specifice medicului de medicină a muncii ” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Pentru un spor de precizie.

0	1	2	3
11	<p>Art.6. - Medicul specialist de medicina muncii își desfășoară activitatea în profil de medicina muncii și este principalul consilier al angajatorului și al reprezentanților angajaților în probleme de promovare a sănătății în relație cu munca, îmbunătățirea mediului de muncă din punct de vedere al sănătății în muncă.</p>	<p>Se propune ca art.6 să se reformuleze după cum urmează: „Art.6. - Medicul specialist de medicină a muncii este principalul consilier al angajatorului și al reprezentanților angajaților în probleme de promovare a sănătății în muncă și în îmbunătățirea mediului de muncă din punct de vedere al sănătății în muncă.”</p> <p><i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i></p>	<p>Pentru o mai bună exprimare și concizie a textului.</p>
12	<p>Art.7. - Medicul de medicina muncii identifică factorii de risc și participă la acțiunile de evaluare a acestora prin următoarele acțiuni principale:</p> <p>a) inițiază evaluările la locul de muncă și avizează metodele de control;</p> <p>b) recomandă investigațiile adecvate necesare pentru a stabili diagnosticul bolilor profesionale și/sau a celor legate de profesiune;</p> <p>c) stabilește diagnosticul bolilor profesionale și a celor legate de profesiune;</p> <p>d) recunoaște necesitatea evaluării de către specialiști a mediului de muncă, apelează la membrii unei echipe multidisciplinare (toxicologi, igienisti, ergonomiști, psihologi) organizând activitatea acestora.</p>	<p>Se propune ca art.7 să se reformuleze după cum urmează: “Art.7.- Medicul de medicină a muncii identifică factorii de risc și participă la acțiunile de evaluare a acestora prin următoarele acțiuni principale:</p> <p>a) recomandă investigațiile adecvate necesare pentru a stabili diagnosticul bolilor profesionale și/sau a celor legate de profesie;</p> <p>b) stabilește diagnosticul bolilor profesionale și a celor legate de profesie;</p> <p>c) colaborează cu specialiști din alte domenii în stabilirea diagnosticului bolilor profesionale.”</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i></p>	<p>Angajatorul inițiază evaluarea locului de muncă; medicul de medicină a muncii nu poate avea atribuții și responsabilități care sunt stabilite în ordinul comun al Ministerului Sănătății și Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei privind aprobarea normelor de protecție a muncii, și anume obligativitatea gestionării riscurilor profesionale</p> <p>Claritatea formulării în limitele domeniului de competență.</p>
13	<p>Art.8. - Medicul de medicina muncii supraveghează sănătatea angajaților pe baza prevederilor legale și a gradului de risc profesional asupra sănătății angajaților respectând principiile de etică , astfel :</p>	<p>Se propune ca art.8 să se reformuleze după cum urmează: “Art.8. - Medicul de medicină a muncii supraveghează sănătatea angajaților pe baza prevederilor legale și a riscurilor profesionale pentru sănătatea angajaților</p>	<p>Pentru folosirea terminologiei adecvate.</p>

	<p>a) participă la selecția, orientarea și reorientarea profesională a tinerilor;</p> <p>b) efectuează examinări medicale la încadrarea în muncă, de adaptare, periodice, la reluarea muncii și la încetarea activității profesionale în respectivul loc de muncă ;</p> <p>c) coordonează monitorizarea biologică a expunerii profesionale și a efectelor biologice consecutive expunerii, după o prealabilă selecție a celor mai adecvate teste, pe baza parametrilor de sensibilitate, specificitate și a valorii lor predictive;</p> <p>d) ține evidența și supraveghează bolile profesionale, bolile legate de profesiune și supraveghează bolile cronice în relație cu munca;</p> <p>e) declară cazurile de boli profesionale conform metodologiei aprobate de Ministerul Sănătății și Familiei;</p> <p>f) înregistrează bolile legate de profesiune conform metodologiei elaborate de Ministerul Sănătății și Familiei;</p> <p>g) comunică direcției de sănătate publică morbiditatea cu incapacitate temporară de muncă , precum și alte date statistice solicitate de aceasta;</p> <p>h) stabilește aptitudinea în muncă cu ocazia oricărei examinări medicale.</p>	<p>respectând principiile de etică , astfel:</p> <p>a) efectuează examinări medicale la încadrarea în muncă, de adaptare, periodice, la reluarea muncii și la încetarea activității profesionale în respectivul loc de muncă;</p> <p>b) coordonează monitorizarea biologică a expunerii profesionale și a efectelor biologice consecutive expunerii, după o prealabilă selecție a celor mai adecvate teste, pe baza parametrilor de sensibilitate, specificitate și a valorii lor predictive;</p> <p>c) ține evidența și supraveghează bolile profesionale, bolile legate de profesie și supraveghează bolile cronice în relație cu munca;</p> <p>d) declară cazurile de boli profesionale conform metodologiei aprobate de Ministerul Sănătății;</p> <p>e) înregistrează bolile legate de profesie conform metodologiei elaborate de Ministerul Sănătății;</p> <p>f) stabilește aptitudinea în muncă cu ocazia oricărei examinări medicale.”</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i></p>	<p>S-a eliminat textul lit.a) întrucât aceasta face obiectul de activitate al medicinei școlare.</p> <p>S-a eliminat textul lit.g) întrucât înregistrarea datelor de incapacitate temporară de muncă este reglementată de Legea nr.90/1996.</p>
14	<p>Art.9. - Medicul de medicina muncii se preocupă de managementul factorilor mediului de muncă și al practicii muncii care ar putea afecta sănătatea angajaților. În acest scop medicul de medicina muncii :</p> <p>a) participă la evaluarea riscurilor privind bolile profesionale și bolile legate de profesiune ;</p>	<p>Se propune ca art.9 să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Art.9. - Medicul de medicină a muncii organizează supravegherea stării de sănătate a angajaților concordant cu particularitățile expunerii la factorii de risc. În acest scop medicul de medicină a muncii:</p> <p>a) participă la evaluarea riscurilor privind bolile</p>	<p>Pentru claritatea formulării.</p>

	<p>b) vizitează locurile de muncă pe care le are în supraveghere;</p> <p>c) organizează supravegherea stării de sănătate a angajaților concordant cu particularitățile expunerii la factori de risc ocupaționali.</p>	<p>profesionale și bolile legate de profesie;</p> <p>b) vizitează locurile de muncă pe care le are în supraveghere.”</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i></p>	
15	<p>Art.10. - Medicul de medicina muncii consiliază în probleme de sănătate în muncă, igienă industrială și ergonomie, iar în acest scop :</p> <p>a) participă la evaluarea măsurilor întreprinse de angajator în vederea eliminării sau reducerii expunerilor sub raportul posibilului impact cu starea de sănătate;</p> <p>b) participă alături de alți experți la selecționarea echipamentului de protecție individuală;</p> <p>c) consiliază asupra design-ului ergonomic al locului de muncă și a uneltelor / instrumentelor.</p>	<p>Se propune eliminarea textului.</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i></p>	<p>Se suprapune peste prevederile art.7. Acordarea și criteriile de selecție a echipamentului individual de protecție sunt răspunderea angajatorului.</p>
16	<p>Art.11. - Medicul de medicina muncii organizează primul ajutor și tratamentul de urgență și instruește angajații cu privire la aplicarea metodelor accesibile lor de prim ajutor și a procedurilor de urgență.</p>	<p>Se propune ca art.11, care devine art.10, să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Art.10. - Medicul de medicină a muncii organizează primul ajutor și tratamentul de urgență și instruește angajații cu privire la aplicarea metodelor accesibile lor de prim ajutor și a procedurilor de urgență, dacă are competență în acest sens.”</p> <p><i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i></p>	<p>Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, ca urmare a renumerotării.</p> <p>Pentru folosirea competenței dobândite de către medicul de medicină a muncii și în alte domenii, în scopul protejării sănătății și a salvării vieții angajaților.</p>
17	<p>Art.12. - Medicul de medicina muncii face recomandări privind organizarea muncii, amenajarea ergonomică a locului de muncă și utilizarea în condiții de securitate a substanțelor folosite în procesul muncii; în acest scop , medicul de medicina muncii:</p>	<p>Se propune ca art.12, care devine art.11, să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Art.11. - Medicul de medicină a muncii face recomandări privind organizarea muncii, amenajarea ergonomică a locului de muncă, utilizarea în condiții de securitate a substanțelor folosite în procesul muncii,</p>	<p>Precizarea creează cadrul pentru aplicarea art.11 lit.i) din Normele generale de protecție a muncii care transpune art.6, par.3, lit.d) din Directiva 89/391/CEE, precum și în aplicarea art.158 din Normele</p>

	<p>a) face recomandări cu privire la introducerea de noi sisteme și tehnici de muncă adecvate principiilor de securitate și ergonomie;</p> <p>b) militează pentru includerea factorului uman în procesele de design ale locurilor de muncă, uneltelor, instrumentelor.</p>	<p>precum și repartizarea sarcinilor de muncă ținând seama de capacitatea și aptitudinile angajaților de a le executa.”</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i></p>	<p>generale de protecție a muncii. Medicul de medicină a muncii este în măsură să facă aceste recomandări angajatorului, ținând seama de particularitățile fizice, fiziologice și psihologice ale angajaților.</p> <p>Celelalte atribuții revin responsabilului cu protecția muncii, conform Normelor generale de protecția muncii.</p>
<p>18</p>	<p>Art.13. – În cadrul comitetului de sănătate și securitate în muncă medicul de medicina muncii participă la definirea programelor de sănătate la locul de muncă prin următoarele acțiuni:</p> <p>a) consiliază reprezentanții angajatorului și ai angajaților asupra programelor de sănătate și securitate în muncă;</p> <p>b) recomandă consultarea sistematică cu reprezentanții angajaților în probleme de medicină și sociologie a muncii;</p> <p>c) consiliază asupra modului de alegere și definire a scopurilor programelor de sănătate, securitate și de mediu care se vor realiza de către angajator;</p> <p>d) coordonează discuțiile privind sănătatea în muncă astfel încât să conducă la un acord de opinii între angajator și reprezentanții angajaților;</p> <p>e) consiliază asupra mijloacelor de monitorizare și de evaluare a programelor de sănătate adoptate la locul de muncă .</p>	<p>Se propune ca art.13, care devine art.12, să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Art.12. – În cadrul comitetului de sănătate și securitate în muncă medicul de medicină a muncii participă la stabilirea programelor de sănătate la locul de muncă, prin următoarele acțiuni:</p> <p>a) consiliază reprezentanții angajatorului și ai angajaților asupra programelor de sănătate și securitate în muncă;</p> <p>b) recomandă consultarea sistematică cu reprezentanții angajaților în probleme de medicină și sociologie a muncii;</p> <p>c) consiliază asupra modului de alegere și definire a programelor de sănătate, securitate și de mediu care se vor realiza de către angajator;</p> <p>d) coordonează discuțiile privind sănătatea în muncă astfel încât să conducă la un acord de opinii între angajator și reprezentanții angajaților;</p> <p>e) consiliază asupra mijloacelor de monitorizare și de evaluare a programelor de sănătate adaptate la locul de muncă .”</p> <p><i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i></p>	<p>Pentru o exprimare corectă.</p>

0	1	2	3
19	<p>Art.14. - Medicul de medicina muncii evaluează aptitudinea pentru muncă în relație cu starea de sănătate și promovează adaptarea muncii la posibilitățile angajaților asigurând :</p> <p>a) evaluarea aptitudinii pentru muncă;</p> <p>b) evaluarea handicapului în relație cu munca;</p> <p>c) managementul clinic în procesul de recuperare a capacității de muncă;</p> <p>d) aplicarea principiilor ergonomiei în procesul de reabilitare;</p> <p>e) colaborarea cu specialistul în psihologia muncii în vederea reabilitării angajaților cu probleme de sănătate mentală datorate unor factori aferenți procesului muncii și relațiilor interumane de la locul de muncă;</p> <p>f) măsurile adecvate privind sănătatea și securitatea în muncă a angajaților cu probleme speciale legate de utilizarea de droguri și consumul de alcool;</p> <p>g) consilierea în probleme de reabilitare și reangajare;</p> <p>h) consilierea cu privire la menținerea în muncă a angajaților vârstnici și a celor cu disabilități;</p> <p>i) promovarea capacității de muncă, a sănătății, îndemânării și antrenamentului în relație cu cerințele muncii.</p>	<p>Se propune ca art.14, care devine art.13, să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Art.13. - Medicul de medicină a muncii evaluează aptitudinea pentru muncă în relație cu starea de sănătate și promovează adaptarea muncii la posibilitățile angajaților asigurând :</p> <p>a) evaluarea handicapului în relație cu munca;</p> <p>b) managementul clinic în procesul de recuperare a capacității de muncă;</p> <p>c) aplicarea principiilor ergonomiei în procesul de reabilitare;</p> <p>d) colaborarea cu specialistul în psihologia muncii în vederea reabilitării angajaților cu probleme de sănătate mentală datorate unor factori aferenți procesului muncii și relațiilor interumane de la locul de muncă;</p> <p>e) măsurile adecvate privind sănătatea și securitatea în muncă a angajaților cu probleme speciale legate de utilizarea de droguri și consumul de alcool;</p> <p>f) consilierea în probleme de reabilitare și reangajare;</p> <p>g) consilierea cu privire la menținerea în muncă a angajaților vârstnici și a celor cu disabilități;</p> <p>h) promovarea capacității de muncă, a sănătății, îndemânării și antrenamentului în relație cu cerințele muncii.”</p> <p><i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i></p>	<p>S-a eliminat textul inițial al lit.a) deoarece se regăsește în norma dispozitivă a acestui articol.</p>
20	<p>Art.15. - Medicul de medicina muncii consiliază angajatorul asupra unei bune adaptări a muncii la posibilitățile angajatului în circumstanțele speciale ale unor grupuri vulnerabile: femei gravide, mame în perioada de alăptare, adolescenți, vârstnici și persoane cu handicap.</p>	<p>Se propune ca art.15 să devină art.14, cu același conținut.</p>	<p>Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, având în vedere eliminarea unui articol.</p>

0	1	2	3
21	<p>Art.16. - Medicul de medicina muncii colaborează la furnizarea de informații și programe de educație în domeniul sănătății în muncă, securității muncii și ergonomiei adresate angajatorului și angajaților, astfel :</p> <p>a) întocmește rapoarte cât mai precise și mai complete către autoritățile competente, conform legii;</p> <p>b) participă la realizarea unor baze de date , inclusiv baze de date computerizate, în vederea documentării și a diseminării cunoștințelor în domeniul sănătății și securității în muncă;</p> <p>c) participă ca membru de drept în comitetul de sănătate și securitate în muncă;</p> <p>d) participă la analiza accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;</p> <p>e) colaborează cu alți specialiști pentru a organiza și a furniza o instruire corespunzătoare angajaților.</p>	<p>Se propune ca art.16, care devine art.15, să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Art.15. – Medicul de medicină a muncii întocmește rapoarte cât mai precise și mai complete către angajator, angajați și autoritățile competente, conform legii.”</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i></p>	<p>Programele de sănătate în muncă se adresează angajaților și trebuie susținute de angajatori.</p>
22	<p>Art.17. - Medicul de medicina muncii contribuie la cunoașterea științifică în domeniul sănătății în muncă respectând principiile etice aplicate în cercetarea medicală prin:</p> <p>a) coordonarea activității de investigare științifică în domeniul medicinei muncii;</p> <p>b) culegerea informațiilor din literatura medicală;</p> <p>c) interpretarea științifică a datelor proprii în contextul celor din literatura medicală;</p> <p>d) investigarea aptitudinii de muncă, a factorilor sanogeni și a îmbolnăvirilor angajaților;</p> <p>e) analiza datelor cu privire la absenteismul din</p>	<p>Se propune ca art.17, care devine art.16, să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Art.16. - Medicul de medicină a muncii poate contribui prin activitatea sa la cunoașterea științifică în domeniul sănătății în muncă respectând principiile etice aplicate în cercetarea medicală.”</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i></p>	<p>Articolul are în vedere mai degrabă partea de cercetare științifică și nu practica medicală curentă.</p>

	cauză de boală și accidente de muncă; f) comunicarea către angajatori a concluziilor cu privire la starea de sănătate a angajaților.		
23	Art.18. - Medicul de medicina muncii consiliază în procesul de implementare a legislației în domeniul sănătății și securității în muncă, astfel : a) aplică legislația în domeniul sănătății și securității în muncă și principiile de etică la cazuri individuale; b) consiliază angajatorul asupra implementării legislației în domeniul sănătății și securității în muncă, precum și al mediului ; c) consiliază angajații și reprezentanții acestora asupra obligațiilor legale ce le revin prin adoptarea unor norme legislative; d) evaluează complianța angajaților la modificările legislative.	Se propune eliminarea textului. <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Nu este conform prevederilor legale. Consiliază angajatorul asupra implementării legislației în domeniul sănătății și securității în muncă, precum și a mediului. Evaluarea respectării prevederilor legale reprezintă o sarcină a altor autorități (inspecția muncii, asigurarea pentru accidente) nu a medicului de medicină a muncii.
24	Art.19. - Medicul de medicina muncii recunoaște și consiliază cu privire la expunerea la factori de risc ambientali rezultați din operațiuni și procese industriale prin următoarele acțiuni : a) face diagnosticul diferențial al bolilor în relație cu munca și cu mediul ambiant; b) identifică, evaluează și consiliază angajatorul asupra prevenirii factorilor de risc ambientali rezultați din operațiuni și procese desfășurate la locul de muncă ; c) colaborează cu alți specialiști din domeniul sănătății comunitare și a mediului ambiant.	Se propune eliminarea textului. <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Crează confuzie cu privire la responsabilitățile serviciului de medicină a muncii și ale serviciului de securitate a muncii, organizate pe baza Normelor generale de protecție a muncii. Identificarea factorilor de risc este responsabilitatea angajatorului. Medicul îl poate consilia în primul rând privind efectul lor asupra organismului uman. Măsurile de prevenție tehnico-organizatorică nu sunt obligația medicului.

0	1	2	3
25	<p>Art.20. - Medicul de medicina muncii asigură managementul serviciilor de medicina muncii astfel:</p> <p>a) evaluează prioritățile de acțiune în domeniul sănătății în muncă;</p> <p>b) definește rolul și atribuțiile angajatorului în furnizarea unor servicii de sănătate în muncă;</p> <p>c) evaluează calitatea serviciilor promovând auditul cu privire la îngrijirile de sănătate în muncă;</p> <p>d) participă la negocierea bugetului pentru structurile serviciilor de medicina muncii și se preocupă de managementul acestuia;</p> <p>e) formează echipa complexă de sănătate în muncă;</p> <p>f) păstrează datele medicale ale serviciului sub strictă confidențialitate;</p> <p>g) concepe un program de instruire pentru personalul angajat în serviciile de medicina muncii și de sănătate și securitate în muncă .</p>	<p>Se propune ca art.20, care devine art.17, să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Art.17. - Medicul de medicină a muncii asigură managementul serviciilor medicale de medicină a muncii , astfel :</p> <p>a) evaluează prioritățile de acțiune în domeniul sănătății în muncă;</p> <p>b) evaluează calitatea serviciilor promovând auditul cu privire la îngrijirile de sănătate în muncă;</p> <p>c) păstrează datele medicale ale serviciului sub strictă confidențialitate;</p> <p>d) concepe un program de instruire pentru personalul angajat în serviciile de medicina muncii și de sănătate și securitate în muncă .”</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i></p>	<p>Pentru corelare cu terminologia din Legea nr.53/2003 - Codul muncii Medicul de medicină a muncii asigură managementul serviciilor de medicină a muncii astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rolul angajatorului este definit în Codul muncii, nu este definit de medicul de medicină, a muncii; - propune eventual domeniile prioritare de acțiune în domeniul sănătății în muncă , decizia fiind însă a angajatorului.
26	<p>Art.21. – Activitatea medicului de medicina muncii în cadrul unui serviciu medical de medicină a muncii include următoarele aspecte:</p> <p>a) conducerea echipei;</p> <p>b) recomandări asupra implicării altor specialiști în evaluarea riscurilor;</p> <p>c) coordonarea supravegherii stării de sănătate și a monitorizării biologice în relație cu mediul de muncă și alți factori de risc evaluați;</p> <p>d) promovarea activității științifice multidisciplinare pe baza datelor colectate cu privire la expunerea la factori de risc profesionali.</p>	<p>Se propune ca art.21 să devină art.18, cu același conținut.</p>	<p>Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, având în vedere eliminarea unor articole.</p>

0	1	2	3
27	Art.22. - Medicul de medicina muncii coordonează și îndrumă metodologic și informațional medicul cu competență în medicină de întreprindere.	Se propune eliminarea textului. <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Statutul medicului de medicină a muncii se referă numai la mediul de medicină a muncii.
28	<i>Titlul Secțiunii a 4-a a Capitolului 1</i> Drepturile medicului de medicina muncii	Nemodificat	
29	Art.23. - Medicul de medicina muncii are dreptul la toate facilitățile pe care angajatorul le pune la dispoziția angajaților.	Se propune ca art.23 să devină art.19 , cu același conținut.	Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, având în vedere eliminarea unor articole.
30	Art.24. - Medicul de medicina muncii are dreptul să beneficieze de toate posibilitățile care îi asigură accesul la perfecționarea profesională prin sistemul de educație medicală continuă și învățământ postuniversitar .	Se propune ca art.24 , care devine art.20 , să se reformuleze după cum urmează: „ Art.20. - Medicul de medicină a muncii are dreptul să beneficieze de toate posibilitățile care îi asigură accesul la perfecționarea profesională prin sistemul de pregătire continuă.” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Pregătirea continuă implică și studiile postuniversitare.
31	Art.25. – Retribuția medicului de medicina muncii este stabilită prin acordul dintre acesta și angajator, având o scală de retribuție minimală ținând cont de vechime și gradul profesional.	Se propune ca art.25 , care devine art.21 , să se reformuleze după cum urmează: “ Art.21. – Salariul medicului de medicină a muncii se stabilește prin negociere între acesta și angajator, cu respectarea nivelurilor minime prevăzute de reglementările legale în vigoare. ” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru corelare cu prevederile legislației muncii.

0	1	2	3
32	Art.26. – Medicul de medicina muncii are dreptul la concediu anual plătit, concedii de boală, concedii de maternitate, pensie și alte drepturi de asistență socială, prevăzută de legislația în domeniu.	Se propune ca art.26 , care devine art.22 , să se reformuleze după cum urmează: “Art.22. - Medicul de medicină a muncii are dreptul la concediu de odihnă anual plătit, concedii de boală, concedii de maternitate, pensie și alte drepturi de asistență socială, prevăzute de legislația în domeniu.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru o terminologie adecvată în domeniu.
33	Art.27. - Medicul de medicina muncii are acces în toate secțiile, la toate procesele tehnologice precum și la datele privitoare la compoziția unor materii și materiale utilizate în procesul muncii, sub rezerva confidențialității acestor date.	Se propune ca art.27 să devină art.23 , cu același conținut.	Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, având în vedere eliminarea unor articole.
34	Art.28. - Medicul de medicina muncii, cotizând la Colegiul Medicilor din România și la Societatea Română de Medicina Muncii se bucură de protecția și facilitățile pe care acestea le pun la dispoziție membrilor lor.	Se propune ca art.28 , care devine art.24 , să se reformuleze după cum urmează: “Art.24. - Medicul de medicină a muncii este membru al Colegiului Medicilor din România și beneficiază de protecția și facilitățile pe care acesta le pune la dispoziție membrilor lor.” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Legea prevede doar înscrierea în Colegiul Medicilor. Societatea Română de Medicina Muncii nu este înregistrată ca entitate juridică. Pe de altă parte, până în prezent, a emis puncte de vedere în contradicție cu cele emise de comisia de medicină muncii a Colegiului Medicilor, ceea ce este posibil să apară și în viitor, reprezentând o sursă de confuzie și conflicte inutile.
35	Art.29. - Medicul de medicina muncii colaborează cu specialiștii de medicina muncii din alte unități în probleme metodologice, tehnice și de investigație științifică.	Se propune ca art.29 , care devine art.25 , să se reformuleze după cum urmează: “Art.25. - Medicul de medicină a muncii colaborează cu specialiștii de medicină a muncii atât din unități medicale, cât și din alte unități în probleme	Pentru a facilita o colaborare interdisciplinară și pentru o exprimare corectă.

		metodologice, tehnice și de investigație științifică.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	
36	Art.30. – Medicul de medicina muncii, care ocupă funcții în instituții care nu furnizează servicii medicale, are atribuții specifice domeniului de activitate stabilite, conform legii.	Se propune ca art.30 să devină art.26 , cu același conținut.	Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, având în vedere eliminarea unor articole.
37	<i>Titlul Secțiunii a 5-a a Capitolului 1</i> Relațiile medicului de medicina muncii cu angajatorul	Nemodificat	
38	Art.31. – În acord cu prevederile convențiilor și recomandările Organizației Internaționale a Muncii, medicul de medicina muncii își va desfășura activitatea fără vreo ingerință în ceea ce privește aplicarea cunoștințelor sale și nu i se poate cere să verifice veridicitatea absenteismului angajaților pe motive de îmbolnăvire.	Se propune ca art.31 , care devine art.27 , să se reformuleze după cum urmează: “ Art.27. – Potrivit prevederilor convențiilor și recomandările Organizației Internaționale a Muncii, medicul de medicină a muncii își va desfășura activitatea fără vreo ingerință în ceea ce privește aplicarea cunoștințelor sale și nu i se poate cere să verifice veridicitatea lipsei de la serviciu a angajaților pe motive de îmbolnăvire.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru o exprimare adecvată limbajului normativ.
39	Art.32. - Medicul de medicina muncii este subordonat angajatorului pe linie administrativă, iar activitatea sa este marcată de percepțiile de etică și deontologie medicală. Medicul de medicina muncii apără interesele unității, ale angajaților și nu i se poate cere să folosească concluziile medicale în scopuri care prejudiciază	Se propune ca art.32 , care devine art.28 , să se reformuleze după cum urmează: “ Art.28. - Medicul de medicină a muncii este subordonat angajatorului pe linie administrativă, iar activitatea sa este în concordanță cu principiile de etică și deontologie medicală. Medicul de medicină a muncii apără interesele unității, ale angajaților și nu i se	Pentru o exprimare adecvată.

	angajatul.	poate cere să folosească concluziile medicale în scopuri care prejudiciază angajatul.” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	
40	Art.33. - Medicul de medicina muncii colaborează cu angajatorul, reprezentanții angajaților și comitetul de sănătate și securitate în muncă, al cărui membru de drept este, în toate cazurile în care starea de sănătate a angajatului impune schimbarea locului de muncă , a felului muncii ori adoptarea unor alte soluții.	Se propune ca art.33 să devină art.29 , cu același conținut.	Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, având în vedere eliminarea unor articole.
41	<i>Titlul Secțiunii a 6-a a Capitolului 1</i> Principii de etică și deontologie în practica medicinei muncii	Nemodificat	
42	Art.34. – Prin întreaga sa activitate, medicul de medicina muncii servește sănătății, securității și bunăstării sociale a angajaților la nivel individual și colectiv și să contribuie la sănătatea mediului și a comunității.	Se propune ca art.34 , care devine art.30 , să se reformuleze după cum urmează: “ Art.30. – Prin întreaga sa activitate, medicul de medicină a muncii promovează sănătatea, bunăstarea și securitatea angajaților la nivel individual și colectiv și contribuie la sănătatea mediului și a comunității.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru o exprimare mai clară.

0	1	2	3
43	<p>Art.35. – Practica sănătății în muncă se desfășoară în conformitate cu cele mai înalte standarde profesionale, respectând demnitatea umană și promovând cele mai înalte principii etice în cadrul politicilor și programelor de sănătate în muncă.</p>	<p>Se propune ca art.35, care devine art.31, să se reformuleze după cum urmează: “Art.31. – Activitatea medicului de medicină a muncii se desfășoară în conformitate cu cele mai înalte standarde profesionale, prin respectarea demnității umane și promovarea celor mai înalte principii etice în cadrul politicilor și programelor de sănătate în muncă.”</p> <p><i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i></p>	<p>Pentru o exprimare mai cuprinzătoare.</p>
44	<p>Art.36. – În exercitarea profesiei sale medicul de medicina muncii este total independent profesional, dovedind integritate și imparțialitate. Medicul de medicina muncii adoptă o relație bazată pe încredere, confidențialitate și echitate cu persoanele cărora le furnizează servicii medicale de sănătate și securitate în muncă.</p>	<p>Se propune ca art.36, care devine art.32, să se reformuleze după cum urmează: “Art.32. – În exercitarea atribuțiilor sale, medicul de medicină a muncii este total independent profesional, dovedind integritate și imparțialitate. Medicul de medicină a muncii adoptă o relație bazată pe încredere, confidențialitate și echitate cu persoanele cărora le furnizează servicii medicale de sănătate și securitate în muncă.”</p> <p><i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i></p>	<p>Pentru un spor de rigoare normativă.</p>
45	<p>Art.37. – Medicul de medicina muncii respectă secretul medical promovat prin codul deontologic profesional . Rezultatele examinărilor medicale efectuate angajaților se comunică angajatorilor numai în termeni de “apt pentru muncă” sau “inapt pentru muncă”, exceptându-se cazurile prevăzute de lege: declararea bolilor profesionale, a accidentelor de muncă și a bolilor infecțioase și parazitare.</p>	<p>Se propune ca art.37, care devine art.33, să se reformuleze după cum urmează: “Art.33. – Medicul de medicină a muncii respectă secretul profesional promovat prin codul deontologic medical. Rezultatele examinărilor medicale efectuate angajaților se comunică angajatorilor numai în termeni de “aptitudine” sau “inaptitudine”, exceptându-se cazurile prevăzute de lege, respectiv declararea accidentelor de muncă și a bolilor infecțioase și parazitare cu risc de transmitere în colectivitate.”</p> <p><i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia</i></p>	<p>Conform legii, declararea bolilor profesionale nu se face direct către angajator, ci prin intermediul fișei de semnalare BP 1 către Direcția de Sănătate Publică.</p>

		<i>pentru muncă și protecție socială</i>	
46	Art.38. – Orice document medical în care sunt cuprinse date clinice, rezultate al unor investigații sau/și concluzii diagnostice, inclusiv certificatul medical de incapacitate temporară de muncă se va înmâna numai angajatului în cauză.	Se propune ca art.38 , care devine art.34 , să se reformuleze după cum urmează: “Art.34. – Orice document medical în care sunt cuprinse date clinice, rezultate ale unor investigații și/sau concluzii diagnostice, inclusiv certificatul medical de incapacitate temporară de muncă se va înmâna numai angajatului în cauză.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru un acord gramatical corect.
47	Art.39. – Fișierul medical va fi accesibil numai medicului de medicina muncii și celor ce reprezintă autoritatea medicală. Medicul de familie poate obține unele date considerate ca necesare de către medicul de medicina muncii în domeniul îngrijirilor primare de sănătate.	Se propune ca art.37 , care devine art.35 , să se reformuleze după cum urmează: “Art.35. – Fișierul medical va fi inaccessibil altor persoane cu excepția celor ce reprezintă autoritatea medicală. Medicul de familie poate obține unele date considerate ca necesare de către medicul de medicină a muncii în domeniul îngrijirilor primare de sănătate.” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Pentru claritatea exprimării.
48.	Art.40. – În situația în care starea de sănătate a unui angajat și felul muncii pe care o prestează pot să pună în pericol siguranța celorlalți participanți în procesul muncii, angajatul și angajatorul sunt informați asupra situației. În cazul unei situații particulare de risc, conducerea administrativă a întreprinderii și autoritățile competente sunt informate asupra măsurilor necesare pentru protejarea celorlalți angajați.	Se propune ca art.40 , care devine art.36 , să se reformuleze după cum urmează: “Art.36. – În situația în care starea de sănătate a unui angajat și felul muncii pe care o prestează pot să pună în pericol siguranța celorlalți participanți în procesul muncii, angajatul și angajatorul sunt informați asupra situației. În cazul unei situații particulare de risc, angajatorul și autoritățile competente sunt informate asupra măsurilor necesare pentru protejarea celorlalți angajați.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru unitate terminologică în corpul legii.

0	1	2	3
49	Art.41. – Rezultatele examinărilor medicale vor fi explicate clar angajaților. Aceștia trebuie să fie informați asupra eventualelor schimbări în starea de sănătate și aptitudinea de muncă survenite pe parcursul procesului muncii.	Se propune ca art.41 să devină art.37 , cu același conținut.	Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, având în vedere eliminarea unor articole.
50	Art.42. - Medicul de medicina muncii este obligat să păstreze secretele industriale și comerciale ale unității. În eventualitatea că dezvăluirea acestora este absolut necesară, aceasta se va face numai cu acordul prealabil al autorităților competente și în conformitate cu reglementările legale în vigoare.	Se propune ca art.42 , care devine art.38 , să se reformuleze după cum urmează: “Art.38. - Medicul de medicină a muncii este obligat să păstreze informațiile confidențiale privind activitatea angajatorului. În eventualitatea în care dezvăluirea acestora este absolut necesară, aceasta se va face numai cu acordul prealabil al autorităților competente și în conformitate cu reglementările legale în vigoare.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru o exprimare corectă.
51	Art.43. – Erorile profesionale reproșate medicului de medicina muncii sunt supuse analizei Colegiului Medicilor din România – Comisia de Medicina Muncii. Săvârșirea unor abateri de către medicul de medicina muncii atrage după caz răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, conform legislației în vigoare.	Se propune ca art.43 , care devine art.39 , să se reformuleze după cum urmează: “Art.39. – Litigiile sau abaterile de la etica profesională ale medicului de medicină a muncii sunt supuse analizei Colegiului Medicilor din România, respectiv Comisiei de medicina muncii. Săvârșirea unor abateri de către medicul de medicină a muncii atrage după caz răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, conform legislației în vigoare.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru concizia normei.

0	1	2	3
52	Art.44. – Medicul de medicina muncii contractează o asigurare de răspundere civilă pentru malpraxis, potrivit legii.	Se propune ca art.44 , care devine art.40 , să se reformuleze după cum urmează: “Art.40. – Medicul de medicină a muncii contractează o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea medicală , potrivit legii.” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Pentru o exprimare corectă.
53	<i>Titlul Capitolul II</i> Organizarea serviciilor de medicina muncii	Se propune ca titlul Capitolului II să se reformuleze după cum urmează: “Organizarea serviciilor medicale de medicină a muncii” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru folosirea termenilor consacrați.
54	Art.45. – (1) În centrele universitare activitatea de medicina muncii este coordonată și îndrumată de către institutele de medicina muncii, instituții sanitare publice cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Sănătății și Familiei. (2) Institutele de medicina muncii se înființează prin reorganizarea actualelor secții clinice de medicina muncii și boli profesionale și a laboratoarelor de medicina muncii din institutele de sănătate publică din centrele universitare. (3) Centrele universitare în care se organizează institute de medicina muncii sunt: București, Cluj, Timișoara, Iași.	Se propune ca art.45 , care devine art.41 , să se reformuleze după cum urmează: „Art.41. – (1) În centrele universitare activitatea de medicina muncii este coordonată și îndrumată de către centrele de medicina muncii în subordinea Ministerului Sănătății. (2) Centrele de medicina muncii se înființează prin reorganizarea actualelor secții clinice de medicina muncii și boli profesionale și a laboratoarelor de medicina muncii din institutele de sănătate publică din centrele universitare.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru îmbunătățirea coordonării și îndrumării activității de medicina muncii.

0	1	2	3
55	<p>Art.46. – Institutele de medicina muncii au următoarele atribuții principale:</p> <p>a) îndrumare tehnică, control și monitorizare a activității de medicina muncii;</p> <p>b) asistență medicală preventivă și curativă de profil;</p> <p>c) cercetare științifică și evaluare a riscurilor profesionale;</p> <p>d) învățământ universitar și postuniversitar.</p>	<p>Se propune ca art.46, care devine art.42, să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>„Art.42. – Centrele de medicina muncii au ca atribuții principale:</p> <p>a) îndrumarea tehnică, controlul și monitorizarea activității de medicină a muncii;</p> <p>b) asistența medicală preventivă și curativă de profil;</p> <p>c) cercetarea științifică și evaluarea riscurilor profesionale;</p> <p>d) învățământul universitar și postuniversitar.”</p> <p><i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i></p>	<p>Pentru îmbunătățirea coordonării și îndrumării activității de medicina muncii.</p>
56	<p>Art.47. – Structura organizatorică și modul de funcționare a institutelor de medicina muncii se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății și familiei.</p>	<p>Se propune ca art.47, care devine art.43, să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>„Art.43. – Structura organizatorică și modul de funcționare a centrelor de medicina muncii se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.”</p> <p><i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i></p>	<p>Pentru îmbunătățirea coordonării și îndrumării activității de medicina muncii.</p>
57	<p>Art.48. – (1) În orașele reședință de județ se organizează spitale de boli profesionale sau secții și compartimente de medicina muncii și boli profesionale în funcție de datele de morbiditate și mortalitate prin boli profesionale și ale expunerii la factorii de risc profesionali, la propunerea direcțiilor de sănătate publică și cu aprobarea Ministerului Sănătății și Familiei.</p> <p>(2) Unitățile sanitare prevăzute la alin.(1) sunt în subordinea direcțiilor de sănătate publică, respectiv ale spitalelor teritoriale, după caz.</p>	<p>Se propune ca art.48, care devine art.44, să se reformuleze după cum urmează:</p> <p>“Art.44. – (1) În orașele reședință de județ se organizează secții sau compartimente de medicină a muncii și boli profesionale, în funcție de datele de morbiditate și mortalitate prin boli profesionale și ale expunerii la factorii de risc profesionali, la propunerea direcțiilor de sănătate publică și cu aprobarea Ministerului Sănătății.</p> <p>(2) Secțiile și compartimentele de medicină a muncii și boli profesionale prevăzute la alin.(1) se află în</p>	<p>Numărul internărilor în toate secțiile cu paturi existente până în prezent a scăzut; nu există o sursă clară de finanțare a acestora, Ministerul Sănătății reduce constant numărul de paturi de spital nu sunt toate elemente contrare acestui articol. Pentru o exprimare corectă.</p>

		subordinea spitalelor.” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	
58	Art.49. – Servicii de sănătate în muncă sunt furnizate și de cabinetele medicale de medicina muncii organizate conform legii și de cabinetele de medicina muncii din întreprindere înființate de către angajator și organizate conform legii.	Se propune ca art.49 , care devine art.45 , să se reformuleze după cum urmează: “ Art.45. – Serviciile de medicină a muncii sunt furnizate și de cabinetele medicale organizate conform legii și de cabinetele de medicina muncii de întreprindere organizate de către angajator.” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Pentru claritatea textului.
59	Art.50. – Modul de organizare , funcționare și încadrare cu personal a serviciilor de medicina muncii sunt stabilite prin norme elaborate de Ministerul Sănătății și Familiei.	Se propune ca art.50 , care devine art.46 , să se reformuleze după cum urmează: “ Art.46. – Modul de organizare , funcționare și încadrare cu personal a serviciilor medicale de medicină a muncii sunt stabilite prin norme elaborate de Ministerul Sănătății. ” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Pentru corelare cu denumirea corectă a ministerului de resort.
60	<i>Titlul Capitolul III</i> Dispoziții finale și tranzitorii	Se propune ca titlul Capitolului III să se reformuleze după cum urmează: “Dispoziții finale”. <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Potrivit normelor de tehnică legislativă.

0	1	2	3
61	Art.51. – Angajatorii pot încheia contracte de furnizare de servicii de sănătate în muncă și cu medici de medicină generală/de familie cu competență în medicina de întreprindere.	Se propune eliminarea textului art.51. <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Legea se referă la Statutul medicului de medicina muncii; pentru alte specialități și competențe există reglementări speciale.
62	Art.52. – Modul de obținere al competenței în medicina muncii și atribuțiile medicului de medicină generală/medic de familie cu competență în medicina muncii sunt stabilite prin ordin al Ministerului Sănătății și Familiei cu consultarea Societății Române de Medicina Muncii.	Se propune ca art.52 , care devine art.47 , să se reformuleze după cum urmează: “Art.47. – (1) Posturile de medic de medicină a muncii pot fi ocupate, prin concurs, organizat în condițiile legii, de către medicii care au competență în medicina de întreprindere, până la data de 31 decembrie 2007. (2) Numărul posturilor de medic de medicină a muncii și distribuția teritorială a acestor posturi se aprobă de către ministrul sănătății, la propunerea direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București.” <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie</i>	La nivel național, numărul medicilor de medicină a muncii confirmați prin rezidențiat, în prezent, este de 256. Pentru o perioadă tranzitorie, până la terminarea rezidențiatului de către medicii aflați în pregătire în această specialitate de medicina muncii, posturile de medici de medicină a muncii să poată fi ocupate prin concurs, în condițiile legii, și de alți medici care au competență în medicina de întreprindere. Numărul posturilor de medici de medicină a muncii la nivel național și teritorial va fi stabilit de Ministerul Sănătății, pe baza propunerilor direcțiilor de sănătate publice județene, ținând cont de o serie de criterii precum: numărul total al populației active/ocupate, nivelul dezvoltării economice, venitul/cap de locuitor etc.,cu posibilitatea de a fi mărit în funcție de dezvoltarea economică și financiară a județului.

0	1	2	3
63	Art.53. – În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Sănătății și Familiei și Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, după caz, vor elabora norme metodologice de aplicare.	Se propune ca art.53 , care devine art.48 , să se reformuleze după cum urmează: “ Art.48. – În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei , după caz, vor elabora norme metodologice de aplicare.” <i>Autor: Comisia pentru sănătate și familie</i>	Pentru actualizarea denumirilor ministerelor.
64	Art.54. – (1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Sănătății și Familiei va reorganiza unitățile sanitare care furnizează servicii de medicina muncii conform prezentei legi. (2) Ministerele cu rețea sanitară proprie își organizează servicii de medicina muncii specifice domeniului lor de activitate.	Se propune eliminarea textului art.54. <i>Autori: Comisia pentru sănătate și familie și Comisia pentru muncă și protecție socială</i>	Unitățile sanitare din subordinea Ministerului Sănătății sunt deja organizate pe baza unor acte normative care le guvernează activitatea.
65.	—	În tot cuprinsul legii sintagma „ medicul de medicina muncii” se înlocuiește cu sintagma „ medicul de medicină a muncii ”.	Pentru folosirea uniformă a terminologiei.

II. AMENDAMENTE RESPINSE

În cursul dezbaterii în comisie următoarele amendamente au fost respinse:

Nr. crt.	Textul inițial	Amendamentul propus și autorul acestuia	Motivare
0	1	2	3
1	Art.11. - Medicul de medicina muncii organizează primul ajutor și tratamentul de urgență și instruește angajații cu privire la aplicarea metodelor accesibile lor de prim ajutor și a procedurilor de urgență.	Comisia pentru muncă și protecție socială propune eliminarea textului.	<p>Argumente pentru susținere: Instruirea pe probleme de urgență este efectuată de instructori abilitați de Ministerul Sănătății și nu de orice medic, chiar dacă este medic de medicină a muncii; medicul de medicină a muncii o poate face dacă a dobândit competența în acest domeniu.</p> <p>Argumente pentru respingere: Pentru folosirea competenței dobândite de către medicul de medicină a muncii și în alte domenii, în scopul protejării sănătății vieții angajaților.</p>

PREȘEDINTE
DEP. ACAD.PROF.DR.MIRCEA IFRIM

PREȘEDINTE,
DEP. SMARANDA DOBRESCU

SECRETAR,
DEP. ION BURNEI

SECRETAR,
DEP. PAVEL TODORAN